

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 457/2011-21

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 6. októbra 2011 predbežne prerokoval sťažnosť Mgr. O. F., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 1 a 2 a čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky, práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a rozhodnutiami Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 15 C 30/01 z 15. januára 2001 a 24. mája 2005, Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 9 Co 469/2007 z 29. apríla 2007 a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 99/2011 z 20. apríla 2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Mgr. O. F. o d m i e t a ako podanú zjavne neoprávnenou osobou.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. augusta 2011 doručená sťažnosť Mgr. O. F., B. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 1 a 2 Ústavy

Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a rozhodnutiami Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 15 C 30/01 z 15. januára 2001 a 24. mája 2005, Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 9 Co 469/2007 z 29. apríla 2008 a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 99/2010 z 20. apríla 2011.

Zo sťažnosti vyplývalo:

„... Dňa 4. 6. 2003 medzinárodnou zmluvou o predaji podniku overenou a podpísanou pred rakúskym notárom a overenou apostilou pred príslušným rakúskym Krajským súdom v Korneburgu, V. N. podľa práva zmluvy o kúpe podniku štátu New York – USA zaniklo, lebo kúpou stratilo na základe zmluvy svoju právnu subjektivitu a stalo sa súčasťou kupujúceho: P., USA. Podľa § 107 ods. 1 O. s. p. a platnej judikatúry Slovenskej republiky R. č. 42/1995 platilo, že ak žalovaný subjekt zanikne skôr než sa konanie právoplatne skončilo, súd pokračuje v konaní s jeho právnym nástupcom, čo sa nestalo v konaní Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 15 C 30/01. ...

... Zahájením konania na Okresnom súde Bratislava I vo veci č. k. 15 C 30/01 a rozsudkom z 24. 5. 2005 o neplatnosť zmluvy, súdy porušili viaceré ustanovení Občianskeho súdneho poriadku o procesných podmienkach konania, v dôsledku ktorých je rozsudok nezákonný...

... Okresný súd Bratislava I vyniesol rozsudok č. k. 15 C 3001 o neplatnosti zmluvy na pojednávaní dňa 24. 5. 2005, na ktoré neprizval účastníka konania na strane odporcu, ktorým bola právnická osoba P., USA. Predvolanie expedoval družstvu V. 14. 4. 2005 na adresu jeho štatutárneho zástupcu na... v B., ktorého držal vo väzbe od 7. 2. 2005 do 25. 8. 2005 a ktorého o konaní do väzby tiež nevyrozumel, pričom toto družstvo zaniklo a bolo vymazané z Obchodného registra v roku 1990. Súd adresoval zásielku predvolania tiež na... v B. pre V., ktoré stratilo sídlo na uvedenej adrese podvodom v trestnej veci č. k. 6 T 2/2009 vedenej na Okresnom súde Bratislava I. Sťažovateľ však poučil súd do spisu č. k. 15 C 30/01 na strane listu č. 42, že súd má adresovať zásielky pre V. na meno a adresu jeho štatutárneho zástupcu takto: Mgr. O. F., (care /of, pre) V., B. Aj rozsudok súd expedoval 27. 6. 2005 opäť na meno družstva V., na adresu jeho štatutárneho zástupcu, ktorého ešte

stále držal vo väzbe, pričom mu do väzby rozsudok nedoručil, a pre V., ktoré malo byť údajným odporcom v rade P., opäť na... v B., kde družstvo už nesídlilo, o čom bol súd poučený na strane č. 42 spisu č. k. 15 C 30/01. ...

... Súd následne vyznačil právoplatnosť rozsudku 22. 7. 2005 aj bez doručenia rozsudku a bez možnosti účastníka konania podať opravné prostriedky, poukázaním na údajnú fikciu doručenia. ...

Súd nezaslal štatutárnemu zástupcovi žiadnu zásielku do väzby, ktorá trvala od 7. 2. 2005 do 24. 5. 2005, čím si súd nemohol zdôvodniť neprítomnosť účastníka konania, ktorou bola právnická osoba a vyniesť rozsudok 24. 5. 2005 proti odporcovi v jeho neprítomnosti, aj keď to bol len domnelý účastník, V., a následne aj vyznačiť už 22. 7. 2005 právoplatnosť rozsudku bez poskytnutia opravných prostriedkov. Odporcovia podali opravné prostriedky až vtedy, kedy sa o pojednávaní a rozsudku náhodou dozvedeli, 16. 1. 2006. ...

... dovolací spis č. k. 2 Cdo 99/2010 bol na Najvyššom súde Slovenskej republiky v rozpore s § 237 písm. g) odňatý zákonnému sudcovi, ktorým bol senát predsedu JUDr. V. Preto sťažovateľ namieta, že by potvrdením rozsudku č. k. 15 C 30/01 z 24. 5. 2005 nastali platné účinky odmietnutia dovolania a to na právnom základe odňatia veci zákonnému sudcovi dovolania, proti ktorému sťažovateľovo právo na zákonného sudcu pramení z čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

... Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom uznesení č. k. 2 Cdo 99/2010 z 20. apríla 2011 na strane 2 ods. 4 mylne konštatuje, že dovolanie nie je prípustné podľa § 239 ods. 1, 2 O. s. p., lebo smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu o odmietnutí odvolania, ak podľa § 237 ods. b) O. s. p. bol ten, kto bol výrokom uznesenia Krajského súdu v Bratislave z 29. apríla 2008 sp. zn. 9 Co 469/2007 označený za účastníka konania iba štatutárny orgán, ktorý nemal spôsobilosť účastníka konania, tak ako bol aj výrokom uznesenia Okresného súdu v Bratislave I z 19. 1. 2007 sp. zn. 15 C 30/01 označený za účastníka konania ten, kto bol iba štatutárny orgán, ktorý nemal spôsobilosť účastníka konania. ...

... Ak podľa § 237 ods. f) Okresný súd Bratislave I jednal štatutárnemu účastníkovi vo veci konať tým, že rozhodol o ňom ako o účastníkovi konania, ktorý zmeškal lehotu na odvolanie, a doručoval mu 15. 1. 2007 uznesenie o neodpustení lehoty na odvolanie do sídla V., v B., hoci ani štatutárny orgán a ani odporca sa v mieste

doručovania nezdržovali, o čom súd vedel a mohol vedieť, ak prípustnú žiadosť o doručovanie mimo sídla mal založenú v spise, tým bránil aj odporcom v čerpaní opravných prostriedkov, lebo štatutárny zástupca napadol odvolanie na Krajskom súde v Bratislave, o ktorom súdy doteraz nekonali. Preto bolo dovolanie podľa § 237 ods. b) a f) O. s. p. v plnom rozsahu dôvodné vo vzťahu k uzneseniu odvolacieho a prvostupňového súdu. Aj podľa judikatúry R 23/1994 je dovolanie vždy prípustné proti uzneseniu, ktorým odvolací súd nesprávne odmietne odvolanie ako oneskorené, lebo tým súd bráni vo veci konať podľa § 237 ods. f) O. s. p. Najvyšší súd Slovenskej republiky na strane 4 ods. 1 uznesenia č. k. 2 Cdo 99/2010 z 20. apríla 2011 uviedol, že údajne vo vzťahu k uzneseniu Krajského súdu v Bratislave, nezistil žiadne vady konania, ktoré sú uvedené hore. ...

... Na prieťahy konania č. k. 15 C 30/01 v napadnutí odvolania na Krajskom súde Okresného súdu Bratislava I sťažovateľ využil opravný prostriedok, ktorým je sťažnosť na prieťahy konania podľa § 62 a nasl. zák. č. 757/2004 Z. z. osudoch a o zmene a doplnení niektorých iných zákonov v znení neskorších predpisov predsedovi súdu, ktorý na ňu nereagoval. Tým sťažovateľ splnil podmienku ustanovenú v §53 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov.“

Sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd vo veci vydal tento nález:

„1. Základné právo upravené v čl. 20, 46, 48 ods. 1 a 2 Ústavy SR a v čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ľudských právach a základných slobodách a v čl. 1 Protokolu k Dohovoru, uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 2 Cdo 99/2010 z 20. apríla 2011, uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 9 Co 469/2007 z 29. apríla 2008 a rozsudkom a uznesením Okresného súdu Bratislava I č. k. 15 C 30/01 z 24.5.2005 a 15.1.2007 súdu porušené boli.

2. Mgr. O. F. priznáva finančné zadosťučinenie majetkovej ujmy vo výške 7.000.000,- EUR... a 100.000,- EUR... nemajetkovej ujmy, ktoré sú povinný zaplatiť spoločne a nerozdielne Najvyšší súd Slovenskej republiky, Krajský úrad v Bratislave a Okresný súd Bratislava I Mgr. O. F. do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu.

3. *Mgr. O. F. priznáva trovy konania/právneho zastúpenia, ktoré je Krajský úrad v Bratislave a Najvyšší súd Slovenskej republiky povinný zaplatiť na účet jeho advokáta do 2 mesiacov od tohto nálezu vo výške uvedenej advokátom sťažovateľa.*“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Z napadnutých rozhodnutí všeobecných súdov označených sťažovateľom vyplýva, že účastníkom konaní v súdnom spore bol V., B. Sťažovateľ Mgr. O. F. bol štatutárnym zástupcom uvedenej organizácie a v konaniach vystupoval v mene a v zastúpení uvedenej organizácie.

Sťažovateľ ústavnému súd podal sťažnosť ako fyzická osoba a sám označil sťažovateľa ako „*Mgr. O. F., B.,... v B., právnik, občan SR*“.

Ústavný súd už vo svojej judikatúre vyslovil, že sťažovateľ, ktorý v konaní pred všeobecným súdom vystupoval ako právny zástupca účastníkov konania, je zjavne neoprávnenou osobou na podanie sťažnosti na ústavnom súde, pokiaľ sťažnosť podáva vo vlastnom mene (I. ÚS 834/04). Sťažovateľ podal sťažnosť vo vlastnom mene, je preto zjavne neoprávnenou osobou na podanie sťažnosti, preto ústavný súd sťažnosť z týchto dôvodov odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. októbra 2011